

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/176/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714205029
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714205029.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., AK so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti odporcovi: V. K., N.. XX.X.XXXX, A. V. XX, B., občan SR, za účasti Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, zast. advokátom JUDr. Petrom Masarovičom, AK so sídlom Park Angelinum 2, Košice ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, o zaplatenie 703,54 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh zamietá.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 59,49 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 15.8.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu 703,54 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z dlžnej sumy od 15.6.2009 do zaplatenia z titulu nesplatenia úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 18.9.2007, trovy konania, trovy právneho zastúpenia.

Navrhovateľ na podanom návrhu trval. Odporca sa k návrhu nevyjadril, na pojednávanie sa nedostavil ani nežiadal odročiť termín pojednávania. Vedľajší účastník na strane odporca vzniesol námietku premlčania a žiadal zamietnuť celý návrh.

Súd vykonal dokazovanie žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvou o revolvingovom úvere z 18.9.2007, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, oznámením o schválení úveru z 18.9.2007, kartou klienta, oznámením o zosplatnení z 17.5.2009, vyjadrením vedľajšieho účastníka, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento stav vecí:

Navrhovateľ (v čase uzatvárania zmluvy vystupujúci pod obchodným menom PROFIREAL SLOVAKIA spol. s r.o.) ako právnická osoba uzatvoril podľa vyjadrenia samotného navrhovateľa a ním predložených listinných dôkazov s odporcom ako spotrebiteľom dňa 18.9.2007 zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej súčasťou sú zmluvné dojednania. Na základe predmetnej zmluvy mu bol poskytnutý úver vo výške 10.000 Sk (331,94 eur). Zmluvné strany si dohodli mesačnú splátku istiny 731 Sk (24,26 eur), počet splátok 24, poplatok za uzatvorenie zmluvy 7544 Sk. V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 18.9.2007 boli okrem vyššie uvádzaných údajov uvedené ďalšie údaje - platba súm, pritom súd má za

nepreukázané, že by išlo o individuálne dojednania. Medzi takýmito údajmi tu bolo uvedené: Zmluvná odmena za poskytnutie úveru: 7544 Sk, zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu 6053 Sk, RPMN úveru 80,98 %, RPMN po vykonaní revolvingu 63,57 %. Súd podotýka, že toto oznámenie bolo podpísané len veriteľom. Z obsahu karty klienta mal súd preukázané, že odporca dňa 15.5.2008 jednorázovo vyčerpá sumu 235,84 eur.

Podľa vyjadrenia navrhovateľa sa odporca dostal do omeškania s úhradou splátok už pri splátke č. 14. Odporca do okamžitej splatnosti úveru zaplatil podľa vyjadrenia navrhovateľa celkovo 315,38 eur, ale z obsahu navrhovateľom doloženej karty klienta súdu vyplýva, že odporca uhradil celkovo sumu 366,19 eur. Nakoľko bol odporca v omeškaní s zaplatením splátky č. 14 o viac ako tri mesiace, navrhovateľ si podľa § 565 OZ uplatnil právo na okamžitú splatnosť úveru. Navrhovateľ oznámil dlžníkovi zosplatenie celého úveru, sumu neuhradených splátok 703,54 eur mal zaplatiť do 14.6.2009. Súd si z toho ustálil, že bol úver zosplatený k dňu 14.6.2009. Po zosplatení úveru nebola uhradená žiadna suma.

Z obsahu zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere súd zistil, že sú špecifikované článkom 1. až 19., bod. 19. 13., pritom z ich obsahu nevyplýva dojednanie o použití právneho režimu (Občianskeho alebo Obchodného zákonníka). Súd prihliadal na súdnu prax, že rozhodujúc v obdobných sporoch s tým istým navrhovateľom, kde sa domáha zaplatenia dlžnej sumy od spotrebiteľa z titulu nesplatenia zmluvy o revolvingovom úvere z roku 2007 je až v čl. 19, bod. 19.9. dojednanie o použití §§ 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Vedľajší účastník doručil súdu 7.9.2014 oznámenie o vstupe do konania na stranu odporcu, žiadal poslať návrh s prílohami.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa vo svojom písomnom vyjadrení (doručenom súdu 18.2.2015) odvolal na ustanovenia 54 ods. 1,2 OZ, smernicu Rady 93/13 EHS, zákon č. 258/2001 Z.z. V rámci vyjadrenia vzniesol námietku premlčania v zmysle § 101 OZ, lebo podľa jeho názoru ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú treba aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Pri začatí plynutia premlčacej lehoty vychádzal z toho, že bola vyhlásená okamžitá splatnosť úveru oznámením o zosplatení zo dňa 17.5.2009, čím bola podľa neho založená splatnosť pohľadávky. Dal súdu do pozornosti, že návrh bol na súd doručený až 20.8.2014. Uplatnil si trovy právneho zastúpenia v sume 119,33 eur počítajúc odmenu za jeden úkon právnej služby vo výške 51,45 eur (z tarify 703,54 eur). Uplatnil si odmenu za 2 úkony právnej služby 2 x 51,45 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie) a 2 režijné paušály po 8,04 eur.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) Obchodného zákonníka treťou časťou Obchodného zákonníka sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov okrem iného zmluvy o úvere.

Podľa 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými, alebo záujmovými organizáciami, alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe, alebo k návrhu zmluvy priložené.

Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy (18.9.2007), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Podľa § 52 ods. 2 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 52 ods. 3 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1,2 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov (účinný k 18.9.2007), predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) až i) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, cenu tovaru alebo poskytnutej služby, identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, meno a adresu spotrebiteľa, ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa §5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 (novelizované zákonom č. 102/2014 Z.z.), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez

návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával."

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Predmetom konania je zaplatenie 703,54 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z dlžnej sumy od 15.6.2009 do zaplatenia. Vzhľadom na preukázanú skutočnosť, že dlžníkovi bol úver poskytnutý jednorázovo dňa 18.9.2007 v sume 10.000 Sk (331,94 eur) a následne jednorázovo dňa 15.5.2008 v sume 291,12 eur, súd si predmetnú zmluvu vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere z 18.9.2007 (nie revolvingovú zmluvu) a druhý spotrebiteľský úver z 15.5.2008.

Súd sa najprv vyporiadal s tým, či medzi navrhovateľom a odporcom bol uzatvorený občianskoprávny vzťah alebo obchodnoprávny vzťah, lebo vo všeobecných obchodných podmienkach ako súčasť zmluvy sa táto skutočnosť neuvádza. Súd mal preukázané, že zmluva bola uzatváraná s fyzickou osobou ako spotrebiteľom.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mu poskytol úver 331,94 eur pri dohodnutej mesačnej splátke 24,26 eur, v počte 24 splátok; dňa 15.5.2008 úver 291,12 eur s dohodnutou mesačnou splátkou 24,26 eur po dobu 12 mesiacov.

Navrhovateľ v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných obchodných podmienok k zmluve. Súd dospel k záveru, že v tomto prípade bola uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva. Text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a ani do obsahu príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci nie je v všeobecných obchodných podmienkach k zmluve uvedené, že podľa akého právneho režimu uzatvorili účastníci zmluvu, súd je toho názoru, že ide o spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na charakter postavenia účastníkov. Právny predchodca navrhovateľa konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporca zmluvu uzatvoril ako spotrebiteľ, lebo pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy vystupoval ako fyzická osoba nekonajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, spotrebiteľský úver im bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Na základe týchto myšlienkových pochodov si súd ustálil, že právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou o splátkovom úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

Vzhľadom na §5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 sa súd sa ako s predbežnou otázkou vyporiadal ex offa s otázkou možného premlčania uplatneného nároku. Vychádzal z toho, že ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku, ktorá bráni uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi.

Taktiež vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania.

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabránili tomu, aby povinné osoby nebolo po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd právny záver, že návrh je potrebné zamietnuť z titulu premlčania posudzovaného ex offo podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, aj z titulu premlčania namietaného vedľajším účastníkom na strane odporcu. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 18.9.2007 boli zmluvné strany dohodnuté na splácaní úveru mesačne po 731 Sk (24,26 eur) po dobu 24 mesiacov; úveru čerpaného dňa 15.5.2008 po 24,26 eur po dobu 12 mesiacov. Nakoľko neplatil odporca riadne a včas, dostal sa do omeškania so splácaním. Z vyjadrenia navrhovateľa i ním predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že bol úver zosplatnený k dňu 14.6.2009 a teda k 14.6.2009 vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť zvyšok úverov. Súd sa vyporiadal s otázkou premlčania uplatneného nároku a dospel k záveru, že nárok je v celom rozsahu premlčaný. Súd vychádzal z občianskoprávnej všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty počítanej od prvého dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, t.j. od 15.6.2009 a z skutočnosti, že návrh bol doručený súdu až 15.8.2014, t.j. viac ak o 2 roky po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

Podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bol úspešným odporca, ktorý si žiadne trovy konania neuplatnil, preto mu súd ani žiadne nepriznal.

Nakoľko si právny zástupca vedľajšieho účastníka konania uplatnil i trovy právneho zastúpenia, súd sa vyporiadal i s týmto nárokom.

Podľa §93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa §93 ods. 4, veta prvá O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V tomto prípade má súd na mysli konkrétne otázku náhrady trov konania pre vedľajšieho účastníka. Súd vychádzal z čl.47 ods.2 Ústavy SR, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného ústavného článku, ako aj z ustanovení § 93 ods.2 OSP, §18 OSP, §24 OSP, §25 OSP vyplýva rovnaké právo pre každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prihliadal už aj na zaužívanú súdnu prax pri rozhodovaní v obdobných sporoch, kde je odporcom spotrebiteľ a navrhovateľom je PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ESLP) v rozhodnutí zo dňa 6. 2. 1954 vo veci B. proti R., resp. v rozhodnutí zo dňa 7. 10. 2004 vo veci B. proti R. (č. 30428/96, resp. 7689/01). Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového procesu, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne uplatňoval alebo bránil svoje subjektívne právo alebo právom chránený záujem, mal by mať právo na náhradu trov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do

jeho právnej sféry bezdôvodne zasahoval. Súd v takomto prípade uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú : a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, c) čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov konania, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva a d) neúspech v pomerne nepatrnej časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo v časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevýši 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením doručeným súdu dňa 7.9.2014, pričom odporcu v oznámení označil len ako „K. V.“ a uviedol spisovú značku, žalovanú sumu a žiadal zaslať návrh s prílohami. V tejto súvislosti súd zastáva názor, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Súd má z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporcu nekontaktoval. Následne sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Súd má za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte s odporcom, v prospech ktorého chce vystupovať a hájiť jeho záujmy) do ktorého vstupuje vyčísľuje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Súd posudzoval i samotný obsah vyjadrenia a argumentácie právneho zástupcu, pričom v rámci neho vzniesol námietku premlčania.

Vzhľadom na vyššie uvádzané úvahy súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania (za prevzatie zastupovania a vyjadrenie sa) sú účelne a hospodárne len v časti. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 59,49 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka správne vyčíslil odmenu za jeden úkon 51,45 eur počítajúc ju z tarifnej hodnoty 703,54 eur. Suma 59,49 eur pozostáva z: 1/ odmeny za jeden úkon právnej služby 51,45 eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom); 2/ jeden režijný paušál 8,04 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal poslať trovy právneho zastúpenia na účet vedený v Č., P.B., W. K., Č.: XXXXXXXXXX/XXXX.

Ako hlavný dôvod neúčelnosti a nehospodárnosti druhého úkonu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (t.j. vyjadrenie sa k návrhu) súd vidí v tom, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov sú prípady ako je tento konkrétny prípad (t.j. PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. vers. fyzická osoba ako spotrebiteľ, plnenie titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere) už po roka rozhodované, rozhodnutia sú právoplatné a zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. A právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu odporcu okrem tých, ktoré sú súd známe z už zaužívanej súdnej praxe. Súd pri svojich myšlienkových pochodoch vychádzal tiež z toho, že je

jeho povinnosťou v rámci súdnej kontroly v konaní, v ktorom sa veriteľ domáha plnenia skúmať titul (zmluvu), o ktorý sa jeho nárok opiera. Tiež súd bral ohľad na §5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014, podľa ktorého sa súd ako s predbežnou otázkou vyporiadava ex offo s otázkou možného premlčania uplatneného nároku.

Čiže súd si ustálil, že v tomto konaní bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka dôvodné len v rozsahu jedného právneho úkonu a to prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom, pričom v rámci prvej porady mu mohol poskytnúť informácie použiteľné v tomto konaní resp. prefabrikovaný vzor vyjadrenia, do ktorého by si vedľajší účastník doplnil číslo revolvingovej zmluvy, dátum jej uzavretia, žalovanú sumu, dátum oznámenia o zosplatnení, dátum doručenia zásielky - ide o údaje zhruba na tri riadky textu. Vychádzajúc z samotného obsahu vyjadrenia súd zistil, že zväčša ide o prefabrikovaný vzor vyjadrenia, kde sa dopĺňajú len údaje ako sú vymedzené o vetu vyššie. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v časti samotného vyjadrenia súd hodnotí za nevhodné.

V závere súd už len konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy v časti vyjadrenia neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súď ďalej vychádzal z toho, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne názory zaujali vo svojich rozhodnutiach pr.: Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3CoB/259/2011, Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo, ak sa účastníci tohto práva nevzdali po vyhlásení a odôvodnení rozsudku na pojednávaní.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.